

еволюції живих істот у біосферу. У свою чергу біосфера, внаслідок еволюції розумних істот, стала ноосферою (від грец. Nous - розум).

Отже, П. Тейяр де Шарден під ноосферою він розумів новий покрив Землі, «мислячий пласт».

Тейяр був переконаний, що еволюція не закінчилася на людині як індивіді, а триває в міру того, як людство об'єднується в співтовариства із зростаючою диференціацією індивідуальних функцій і відповідно збільшується ступенем взаємозалежності. Глобальна мережа знань, досліджень і почуття взаємозалежності людей утворюють те, що Тейяр називав ноосферою. Еволюційний процес він графічно зображував як «конус простору - часу», в основі якого поміщав множинність і хаос, а на вершині - точку останнього об'єднання в складну єдність, «точку Омега».

Еволюційна модель Леруа і Тейяра де Шардена повторює основні положення неоплатонізму. Виникнення Всесвіту, поява і розвиток життя на Землі описується в термінах сучасної науки, але принципова схема концепції відповідає принципам неоплатонізму. Згідно Тейяру де Шардена, людина також прагне перейти в сферу розуму і розчинитися в Бога. Уявлення про ноосферу і «наджиття» в ній, як злиття рас, Природи і Бога в єдине ціле, як кінець еволюції носить філософський характер.

Тейяр залишив дві великих праці: «Феномен людини» (1955) - книга, звернена до людей з науковим складом розуму; «Божественне середовище» (1957) - праця, написаний для релігійно-орієнтованого читача. Інші роботи Тейяра – «Похоження людини» (1956); «Погляд у минуле» (1957) і «Наука і Христос» (1965) - являють собою збірки есе і лекції.

Байдюк О., курсант 2-го курсу ННІ №3 НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри
філософії права та юридичної логіки,
кандидат філософських наук, **Петрова Г.М.**

ВИДАТНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛОСОФ СЕРГІЙ КРИМСЬКИЙ

Філософ, культуролог, представник Київської філософської школи Сергій Борисович Кримський народився 2 червня 1930 року на Донбасі. Лауреат Шевченківської премії (2005), Премій НАН України: імені Д. З. Мануїльського (1990), ім. М. Туган-Барановського (2000), ім. Д. Чижевського (2001). Заслужений діяч науки і техніки України (1996), член Нью-Йоркської академії наук (1995). Автор понад 200 наукових праць, зокрема – 9 індивідуальних і 20 колективних монографій, присвячених проблемам логіки й методології науки, культурології, філософської антропології.

Розробляв засади узагальненої (некласичної) раціональності та розуміння, принципи духовності, зокрема «етичної гідності істини», «третьої правди», «інтелектуальної рішучості», тощо. Розвивав неоплатонічну концепцію вилучення архетипових – на зразок ейдосів Платона – структур

буття, розуму та культури; виділив архетипи української культури. Запропонував цілісну концепцію людини як носія й осередку культури.

Зробив політичний внесок у розробку логіки наукового дослідження (1960 – 1970) і культурологічного підходу до з'ясування філософських проблем (від початку 1980-х років). Творчий доробок Сергія Кримського відзначається ерудицією, раціональністю й водночас образним ладом. Його блискучі лекції для студентів та аспірантів, виступи по телебаченню мали незмінний успіх. Сергій Кримський говорив: філософ — це не просто «мисляча машина»; це людина, здатна переводити думки й почуття у свою біографію.

Філософ вважав, що вчити треба того, з чим пов'язаний тисячолітній досвід людства. Тобто усвідомленню рятівних сил, які підтримують людяність у людині, дають життя через любов, добро й дарування щастя! Усе це заведено називати благодаттю. І це дійсно фундаментальна категорія. Гете, а слідом за ним і Лев Толстой, взагалі, вважали, що людина живе, доки вона «випромінює благодать», і йде з життя, коли ця якість вичерпується. Ось чому творчість видатних людей, незалежно від терміну життя (навіть якщо він надто малий) виглядає закінченою, тобто демонструє те, що заклик до благодаті спрацював.

Сергій Борисович говорив, що щастя людини полягає у спілкуванні з природою, тобто з чимось більш абсолютним і високим, ніж окрема людина. У природі є краса, а вона виявляється милістю до людини. Друга умова щастя — любов, тобто знаходження абсолютного центру в іншій людині, здатність до обміну особистостями між коханими. Такий обмін створює певну «хімію духу», деякий особливий об'єкт, званий «Ти», який іде до Бога. Третя умова щастя — духовність, наявність високої мети в житті, величина якої прямо пропорційна величині щастя. Річ тут не в тім, що не потрібні матеріальні цінності — вони необхідні; але до них людина легко звекає, й тоді перед нею в усій силі постають ті ж екзистенційні, тобто духовні, проблеми.

І зовсім уже неординарною виглядає четверта умова. Вона передбачає відсутність честолюбства, бо честолюбна людина не може бути щасливою: вона щоразу ставить собі нові й нові цілі, і так без кінця. Не випадково біблійна мудрість свідчить: «Сила жадає, і тільки смуток вгамовує серця». Звісно, це не означає, що честолюбство не потрібне; воно необхідне кожній людині, яка робить кар'єру. Але слід знати, до яких наслідків для особистого щастя людини може призвести честолюбство!

Крилаті вислови Сергія Кримського:

«Єдиний спосіб вийти за межі самого себе – це любов. Тому що любов – це завжди пошук абсолютного центра за межами самого себе.»

«Особистість – це не тільки неповторність індивіда, це й індивідуальна неповторність нації. Кожна нація – це теж історична особа.»

«Духовність – це спосіб життя.»

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

«Справа не у відсутності духовності. Є інша небезпека: хибна духовність.»

«Особистість не може бути засобом ні для чого – ні для праці, ні для насолоди. Особистість – тільки самоціль.»

Усі, хто його знав, дивувалися не лише широті його гуманітарних, зокрема, філософських знань, а й дивовижній ерудиції в усіх наукових галузях. Висока культура, людяність, особиста відповідальність за все, що відбувається у світі, країні, інституті, особистій долі, непідробна увага до кожної людини, бажання допомогти, стимулювати до саморозвитку, підтримати в складних ситуаціях створили той авторитет, який справді мав Сергій Борисович. Він виховав кілька поколінь філософів, лишаючись для всіх негасним світилом-поводирем у пошуках істини. 30 червня 2010 року, на 81 році життя, український філософ і культуролог Сергій Борисович Кримський помер. В честь філософа в Бахмуті існує вулиця та провулок Сергія Кримського.

Крот Н.М., курсант 2-го курсу ННІ №3 НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри
філософії права та юридичної логіки,
кандидат філософських наук, **Петрова Г.М.**

ВИДАТНИЙ ФІЛОСОФ XX СТОЛІТТЯ КЛОД ЛЕВІ-СТРОСС

Говорячи про філософію, перше що хочеться відмітити - це глибину цієї науки, адже занурюючись навіть в якісь прості речі, з філософської точки зору дивуєшся наскільки багато ми не можемо пізнати. І саме філософи допомагають осмислити свої думки шляхом своїх власних

Клод Леві- Стросс народився в єврейській родині в Брюсселі. Його батько, Реймон Леві-Стросс, був художником-портретистом, як і обидва його брата, дід по материнській лінії, Еміль Леві - головним рабином Версаля, мати Клода - Емма Леві - повернулася до батьків і антрополог виріс у будинку діда у Версалі. У своїх мемуарах Клод Леві-Стросс згадує, що атмосфера в будинку була богемною, йому з дитинства прищеплювалася любов до музики на прикладі його прадіда - композитора Ісаака Стросса.

Леві-Стросс поновлює в XX столітті антропологічні дослідження шляхом структурного аналізу, який застосовує для вивчення первісного суспільства. Мета запропонованої мислителем структурної антропології полягає не в простому розгляданні фактів, а в конструюванні «моделей», виходячи з емпіричних матеріалів, зібраних під час поїздок, зокрема до індіанців Америки.

Леві-Стросс вивчає звичаї, ритуали, але особливо міфи примітивних спільнот, щоб з'ясувати несвідомі структури, керуючі їх пристроєм. Він показує, що «примітивна» думка, далека від логічної, здатна здійснювати складну і точну класифікацію реальності. «Первісне мислення», будучи